

[Bangsted.]

Aar Gang paa Gang er fremsat vedrørende den nuværende Ordning af vort Vejvæsen, har den højtærede Minister for offentlige Arbejder aabenbart lyttet til, hvilket selvfølgelig er paaskønnelsesværdigt, men af mere Værdi er det unægteligt, at den højtærede Minister nu vil lave en hel lille Revolution inden for Administrationen af vort Vejvæsen — det er jo i Virkeligheden det, der vil ske, naar Forslaget om Oprettelse af et Vejdepartement engang ophøjes til Lov. Under Besættelsens vanskelige Vilkaar vil der imidlertid næppe blive ret mange praktiske Opgaver at løse for Vejdepartementet, men det spiller efter vor Opfattelse heller ingen Rolle, eller i hvert Fald kun en lille Rolle, for i Dag er det vigtigere end meget andet, at vi staar fuldt rustede og parate til at modtage Freden, og i det foreliggende Lovforslag ligger der en Antydning af noget, der peger ind i Fremtiden, og det er vi ikke forvante med fra den højtærede Regerings Side.

Besættelse og Krig vil engang blive afløst af Freden, og vi bør da ogsaa paa Vejvæsenets vigtige Omraade have alt organiseret og forberedt paa en saadan Maade, at vort Lands Vejvæsen er paa Højde med det bedste, der kan præsteres, og genopbygget og udbygget saaledes, at vort Vejsystem under betryggende Forhold kan afvikle den Trafik, som ganske sikkert vil blive uhyre stor, og som igen vil knytte Landets forskellige Egne nøjere sammen.

Spørgsmaalet om et Vejdepartement har imidlertid ogsaa en social Side, som for os Nationalsocialister er af den allerstørste Betydning, og det er den beskæftigelsesmæssige Side af Sagen. Efter nationalsocialistisk Opfattelse bør den højtærede Regering allerede nu gennem en Arbejdsplan søge at imødegaa den Arbejdsløshed, som en Omlægning fra den nuværende Besættelsesproduktion til en Fredsproduktion utvivlsomt vil have til Følge. Et godt tilrettelagt og godt organiseret Vejprogram vil kunne beskæftige flere Tusinde Mennesker. Vi Nationalsocialister haaber derfor, at den højtærede Minister i fuld Udstrækning vil gøre Brug af den Myndighed, der tillægges ham i Lovforslagets § 4, og i Kraft af hvilken han raader over fremtidige Tilskud af Statens Midler til Anlæg af eller Reparationsarbejder paa offentlige Veje, Gader og Stier. Ministeren for offentlige Arbejder overtager her en Del af de Pligter, som indtil nu har hvilet paa Arbejds- og Socialministeriet. For den arbejdende Befolknings Skyld haaber vi Nationalsocialister, at det i hvert Fald er en

Forandring til det bedre. Forslaget viser, at den højtærede Minister er parat til at stille sig store Opgaver, og saa er han forhaabentlig ogsaa i Stand til at faa dem ført ud i Livet paa en saadan Maade, at det kommer baade vort Land og den arbejdende Befolkning til gode. Der venter Vejdepartementet store Opgaver. I disse Aar forfalder vore Veje og Gader, og den nærmeste Tid efter Freden vil utvivlsomt skærpe Kravene om Anlæg af nye Vejbaner, nye Broer og alt, hvad dertil hører. Alt dette kan tilrettelægges og organiseres nu. Vi maa, som jeg allerede har sagt, forberede Overgangen fra Besættelsesproduktion til Fredsproduktion. Vi Nationalsocialister hilser med Tilfredshed, at den højtærede Minister ikke er vejet tilbage for at oprette noget saa autoritært, som et Vejdepartement i den foreslaaede Form maa siges at være. Ministeren faar her tillagt den øverste administrative Myndighed vedrørende vort Lands Vejvæsen, og han afgør suverænt alle Klager og Meningsforskelligheder. Noget saadant lugter ikke af Demokrati, men vinder om baade Erfaring og Klogskab hos den højtærede Minister.

Hoff: Om den Samling Lovforslag, som her er forelagt det høje Ting, gælder, at det for en meget væsentlig Del blot er en Lovfæstelse og Videreførelse af en Praksis, som har været fulgt gennem de sidste Aaringer. Det er jo ganske givet, at den Betydning, Danmarks Vejnet under Indflydelse af Automobiltrafikken har faaet i de sidste Aartier, har medført, at det bliver nødvendigt at gaa til andre Regler for Vejnettets Administration, Udbygning og Vedligeholdelse end dem, der var gældende, inden Automobiltrafikken begyndte at spille nogen Rolle. Desuden er det givet, at der maa skabes en vis Form for Centralisering, eller man maa maaske snarere sige, en vis Form for forpligtende Samarbejde mellem de lokale Vejstyrelser, idet Hovedlandevejenes Beliggenhed, Bredde, Profilering og Belægning er Spørgsmaal, som rækker ud over Amtskommunernes Interessesomraade og ikke uden videre kan overlades Amterne til Afgørelse.

Det maa imidlertid meget stærkt fremhæves, at Danmarks Landeveje først og fremmest har lokal Betydning. Spørgsmaalet om Landevejenes Beliggenhed og Farbarhed er først og fremmest et Spørgsmaal af Interesse for Sognene; for Amterne og for Landsdelene, idet langt den største Del af Trafikken foregaar inden for disse Omraader, og skal der en Centralisering